

Włodzimierz Lorenc
UW

Foucault, Derrida i Deleuze jako reprezentanci filozofii skończoności
[résumé]

Zamiarem referatu jest usytuowanie dokonań Foucaulta, Derridy i Deleuze'a w ramach filozofii skończoności, czyli filozofii rezygnującej z idei absolutu i odchodzącej od absolutyzowania przedmiotu, którym filozofowie się zajmują, jak i od absolutyzowania samego filozoficznego myślenia. W ramach moich dotychczasowych rozważań poświęconych filozofiom skończoności próbowałem zarysować pewną ich mapę. Posługiwałem się w tym celu dwoma wyznacznikami. Brałem mianowicie pod uwagę, po pierwsze, czy dany typ filozofii podtrzymuje 'powagę' filozofowania, czy też wyzbywa się jej na korzyść czegoś odmiennego oraz, po drugie, czy okazuje troskę o tych, którzy są odbiorcami myśli filozofa, czy też z troski tej rezygnuje.

Z uwagi na to, że wyznaczniki te nie są wcale czymś prostym, pragnę poświęcić nieco uwagi ich sprecyzowaniu. Podstawowym zamierzeniem będzie jednak próba przyjrzenia się dokonaniom wspomnianej trójki filozofów w zarysowanej przeze mnie perspektywie. Z uwagi na obszerność podjętego tematu, będę zmuszony, przynajmniej w pewnych punktach, ograniczyć się do sformułowania tez, które rozwinę albo w toku dyskusji, albo w formie pisanej po *Festiwalu*.